

No. 44063

**Belarus
and
Pakistan**

Convention between the Government of the Republic of Belarus and the Government of the Islamic Republic of Pakistan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). Minsk, 23 July 2004

Entry into force: *5 October 2006 by notification, in accordance with article 27*

Authentic texts: *Belarusian and English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Belarus, 16 July 2007*

**Bélarus
et
Pakistan**

Convention entre le Gouvernement de la République du Bélarus et le Gouvernement de la République islamique du Pakistan tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Minsk, 23 juillet 2004

Entrée en vigueur : *5 octobre 2006 par notification, conformément à l'article 27*

Textes authentiques : *biélorusse et anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Bélarus, 16 juillet 2007*

[BELARUSIAN TEXT – TEXTE BIÉLORUSSE]

КАНВЕНЦЫЯ

паміж Урадам Рэспублікі Беларусь і
Урадам Ісламскай Рэспублікі Пакістан

аб пазбяганні двайнога падаткаабкладання і папярэджанні
ўхілення ад выплаты падаткаў у дачыненні да падаткаў на даходы

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Ісламскай Рэспублікі Пакістан,

жадаючы заключыць Канвенцыю аб пазбяганні двайнога падаткаабкладання і папярэджанні ўхілення ад выплаты падаткаў у дачыненні да падаткаў на даходы і садзейнічаць і ўмацоўваць эканамічныя сувязі паміж дзвюма краінамі, пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1

Асобы, да якіх прымяняецца Канвенцыя

Дадзеная Канвенцыя прымяняецца да асоб, якія з'яўляюцца рэзідэнтамі адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў.

Артыкул 2

Падаткі, на якія распаўсюджваецца Канвенцыя

1. Дадзеная Канвенцыя прымяняецца да падаткаў на даходы, якія збіраюцца ад імя Дагаворнай Дзяржавы, незалежна ад спосабу іх збірання.
2. Падаткамі на даходы лічацца ўсе падаткі, якія збіраюцца з агульнай сумы даходаў або з элементаў даходу, уключаючы падаткі з даходаў ад адчужэння маёмасці:
3. Існуючымі падаткамі, на якія распаўсюджваецца дадзеная Канвенцыя, з'яўляюцца:
 - a) у выпадку Ісламскай Рэспублікі Пакістан:
 - (i) падаходны падатак;
 - (ii) звышпадатак на высокія даходы, і
 - (iii) дадатковы падатак(далей называны «пакістанскі падатак») і
 - b) у выпадку Рэспублікі Беларусь:
 - (i) падатак на даходы і прыбытак; і
 - (ii) падаходны падатак з фізічных асоб(далей называны «беларускі падатак»).
4. Дадзеная Канвенцыя распаўсюджваецца таксама на любыя ідэнтычныя або па сутнасці аналагічныя падаткі, якія збіраюцца любой з Дагаворных Дзяржаў пасля даты падпісання дадзенай Канвенцыі ў дадатак да падаткаў, упамянутых у пункце 3, або замест іх. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў паведамляюць адзін аднаму аб любых істотных змяненнях, унесеныя ў іх падатковае заканадаўства.

Артыкул 3

Агульныя вызначэнні

1. Для мэт дадзенай Канвенцыі, калі з кантэксту не вынікае іншае:

а) тэрміны «адна Дагаворная Дзяржава» і «другая Дагаворная Дзяржава» абазначаюць, у залежнасці ад кантэксту, Пакістан або Беларусь;

б) тэрмін «асоба» ўключае фізічную асобу, кампанію і любое іншае аб'яднанне асоб;

с) тэрмін «кампанія» абазначае:

(i) у Пакістане – любую карпаратыўную арганізацыю або любую арганізацыю, якая разглядаецца ў якасці кампаніі або карпаратыўнай арганізацыі для мэт падаткаабкладання;

(ii) у Беларусі – любую юрыдычную асобу або любую арганізацыю, якая разглядаецца ў якасці асобнай арганізацыі для мэт падаткаабкладання;

д) тэрміны «прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы» і «прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы» абазначаюць, адпаведна, прадпрыемства, якім кіруе рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, і прадпрыемства, якім кіруе рэзідэнт другой Дагаворнай Дзяржавы;

е) тэрмін «міжнародная перавозка» абазначае любую перавозку марскім або паветраным суднам, якое эксплуатаецца прадпрыемствам адной Дагаворнай Дзяржавы, за выключэннем выпадкаў, калі марское або паветранае судна эксплуатаецца выключна паміж пунктамі ў другой Дагаворнай Дзяржаве;

ф) тэрмін «грамадзянін» абазначае:

(i) любую фізічную асобу, якая мае грамадзянства Дагаворнай Дзяржавы;

(ii) любую юрыдычную асобу або асацыяцыю, якія атрымліваюць свой статус як такі паводле заканадаўства, якое дзейнічае ў Дагаворнай Дзяржаве;

г) тэрмін «кампетэнтны орган» абазначае:

(i) у Пакістане – Цэнтральнае ўпраўленне даходаў або яго паўнамоцнага прадстаўніка; і

(ii) у Беларусі – Міністэрства па падатках і зборах або яго паўнамоцнага прадстаўніка;

h) тэрмін «Пакістан» пры выкарыстанні ў геаграфічным сэнсе абазначае Пакістан, як вызначана ў Канстытуцыі Ісламскай Рэспублікі Пакістан, і ўключае любую вобласць за межамі тэрытарыяльных вод Пакістана, якая паводле заканадаўства Пакістана і ў адпаведнасці з міжнародным правам з'яўляецца вобласцю, у адносінах да якой Пакістан ажыццяўляе суверэнныя правы і выключную юрысдыкцыю ў адносінах прыродных рэсурсаў марскога дна, нетраў і прылягаючых вод;

(i) тэрмін «Беларусь» абазначае Рэспубліку Беларусь і пры выкарыстанні ў геаграфічным сэнсе абазначае тэрыторыю, якая знаходзіцца пад суверэнітэтам Рэспублікі Беларусь, і якая ў адпаведнасці з заканадаўствам Беларусі і міжнародным правам знаходзіцца пад юрысдыкцыяй Рэспублікі Беларусь; і

j) тэрмін «падатак» абазначае пакістанскі падатак або беларускі падатак, у залежнасці ад кантэксту.

2. Што датычыць прымянення дадзенай Канвенцыі Дагаворнай Дзяржавай, то любы тэрмін, не вызначаны ў ёй, мае, калі з кантэксту не вынікае іншае, тое значэнне, якое ён мае паводле заканадаўства гэтай Дзяржавы ў прымяненні да падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенай Канвенцыя.

Артыкул 4

Рэзідэнт

1. Для мэт дадзенай Канвенцыі тэрмін «рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы» абазначае любую асобу, якая паводле заканадаўства гэтай Дзяржавы падлягае падаткаабкладанню ў ёй на падставе свайго месцапражывання, пастаяннага месцапражывання, месца кіравання або месца рэгістрацыі або любой другой адзнакі

падобнага характару, гэты тэрмін, аднак, не распаўсюджваецца на асобу, якая падлягае падаткаабкладанню ў гэтай Дзяржаве толькі ў адносінах даходаў з крыніц у гэтай Дзяржаве.

2. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам абедзвюх Дагаворных Дзяржаў, яе становішча вызначаецца наступным чынам:

а) яна лічыцца рэзідэнтам толькі той Дзяржавы, у якой яна мае пастаяннае жыллё; калі яна мае пастаяннае жыллё ў абедзвюх Дзяржавах, яна лічыцца рэзідэнтам толькі той Дзяржавы, у якой яна мае больш цесныя асабістыя і эканамічныя сувязі (цэнтр жыццёвых інтарэсаў);

б) калі Дзяржава, у якой знаходзіцца цэнтр яе жыццёвых інтарэсаў, не можа быць вызначана, або калі яна не мае пастаяннага жылля ні ў адной з Дзяржаў, яна лічыцца рэзідэнтам толькі той Дзяржавы, у якой яна звычайна пражывае;

с) калі яна звычайна пражывае ў абедзвюх Дзяржавах або калі яна звычайна не пражывае ні ў адной з іх, яна лічыцца рэзідэнтам толькі той Дзяржавы, грамадзянінам якой яна з'яўляецца;

д) калі кожная Дзяржава лічыць яе сваім грамадзянінам, або калі яна не з'яўляецца грамадзянінам ні адной з іх, то кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў вырашаюць пытанне па ўзаемнай згодзе.

3. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 асоба, якая не з'яўляецца фізічнай асобай, з'яўляецца рэзідэнтам абедзвюх Дагаворных Дзяржаў, яна лічыцца рэзідэнтам толькі той Дзяржавы, у якой размешчан яе фактычны кіруючы орган.

Арткул 5 Пастаяннае прадстаўніцтва

1. Для мэт дадзенай Канвенцыі тэрмін «пастаяннае прадстаўніцтва» абазначае пастаяннае месца дзейнасці, праз якое поўнаасцю або часткова ажыццяўляецца камерцыйная дзейнасць прадпрыемства.

2. Тэрмін «пастаяннае прадстаўніцтва» ўключае, у прыватнасці:

- а) месца кіравання;
- б) аддзяленне;
- с) кантору;
- д) фабрыку;
- е) майстэрню;
- ф) склад;
- г) памяшканне, якое выкарыстоўваецца для збыту тавараў або вырабаў; і
- і) руднік, нафтавую або газавую свідравіну, кар'ер або любое іншае месца здабычы або распрацоўкі прыродных рэсурсаў.

3. Тэрмін «пастаяннае прадстаўніцтва» таксама ўключае будаўнічую пляцоўку, бадаўнічы, мантажны або зборачны аб'ект, або любую звязаную з такой пляцоўкай або аб'ектам наглядную дзейнасць, толькі калі такая пляцоўка, аб'ект або дзейнасць прадаўжаецца на працягу перыяду, які перавышае шэсць месяцаў.

4. Нягледзячы на папярэднія палажэнні дадзенага артыкула, тэрмін «пастаяннае прадстаўніцтва» не разглядаецца як уключаючы:

- а) выкарыстанне збудаванняў выключна для мэт захавання або дэманстрацыі або пастаўкі без продажу тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству;
- б) утрыманне запасаў тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству, выключна ў мэтах захавання або дэманстрацыі або пастаўкі без продажу;
- с) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для мэт закупкі тавараў або вырабаў або для збору інфармацыі для прадпрыемства;
- д) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для мэт ажыццяўлення для прадпрыемства любой другой дзейнасці падрыхтоўчага або дапаможнага характару;

е) утрыманне запасаў тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству, выключна для мэт перапрацоўкі другім прадпрыемствам; і

ф) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для любога спалучэння відаў дзейнасці, упамянутых у падпунктах «а»-«е», пры ўмове, што такая дзейнасць у цэлым пастаяннага месца дзейнасці, якая вынікае з гэтага спалучэння, мае падрыхтоўчы або дапаможны характар.

5. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 1 і 2, калі асоба - іншая чым агент з незалежным статусам, да якой прымяняецца пункт 6, дзейнічае ад імя прадпрыемства, і мае, і звычайна выкарыстоўвае ў Дагаворнай Дзяржаве паўнамоцтвы заключаць кантракты ад імя прадпрыемства, то лічыцца, што гэта прадпрыемства мае пастаяннае прадстаўніцтва ў гэтай Дзяржаве ў адносінах любой дзейнасці, якую гэта асоба ажыццяўляе для прадпрыемства, калі дзейнасць такой асобы не абмежавана той, якая прадстаўлена ў пункце 4, і якая, калі яна ажыццяўляецца праз пастаяннае месца дзейнасці, не робіць гэта пастаяннае месца дзейнасці пастаянным прадстаўніцтвам згодна з палажэннямі гэтага пункта.

6. Прадпрыемства не разглядаецца як маючае пастаяннае прадстаўніцтва ў Дагаворнай Дзяржаве толькі на той падставе, што яно ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай Дзяржаве праз брокера, камісіянера або любога другога агента з незалежным статусам пры ўмове, што гэтыя асобы дзейнічаюць у рамках сваёй звычайнай прафесіянальнай дзейнасці.

7. Той факт, што кампанія, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, кантралюе або кантралюецца кампаніяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, або якая ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве (праз пастаяннае прадстаўніцтва або іншым чынам), сам па сабе не ператварае адну з гэтых кампаній у пастаяннае прадстаўніцтва другой.

Артыкул 6

Даходы ад нерухомай маёмасці

1. Даходы, якія атрымліваюцца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы ад нерухомай маёмасці (уклучаючы даход ад сельскай або лясной гаспадаркі), што знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Тэрмін «нерухомая маёмасць» мае тое значэнне, якое ён мае паводле заканадаўства Дагаворнай Дзяржавы, у якой знаходзіцца дадзеная маёмасць. Гэты тэрмін у любым выпадку ўключае маёмасць, дапаможную ў адносінах да нерухомаасці, жывёлу і абсталяванне, якія выкарыстоўваюцца ў сельскай і лясной гаспадарцы, правы, да якіх прымяняюцца палажэнні агульнага права ў адносінах зямельнай уласнасці, узуфрукт нерухомай маёмасці і правы на пераменныя або фіксаваныя плацяжы як кампенсацыя за распрацоўку або права на распрацоўку мінеральных запасаў, крыніц і другіх прыродных рэсурсаў. Вышэйпамянёная прапанова прымяняецца толькі, калі заканадаўства Дагаворнай Дзяржавы прадугледжвае адпаведныя палажэнні. Марскія, рачныя і паветраныя судны не разглядаюцца ў якасці нерухомай маёмасці.

3. Палажэнні пункта 1 прымяняюцца да даходаў, якія атрымліваюцца ад прамога выкарыстання, здачы ў арэнду або выкарыстання нерухомай маёмасці ў любой другой форме.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 3 прымяняюцца таксама да даходаў ад нерухомай маёмасці прадпрыемства і да даходаў ад нерухомай маёмасці, якая выкарыстоўваецца для аказання незалежных асабістых паслуг.

Артыкул 7

Прыбытак ад камерцыйнай дзейнасці

1. Прыбытак прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, калі толькі гэта прадпрыемства не ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва. Калі прадпрыемства ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць, як зазначана вышэй, прыбытак гэтага прадпрыемства можа абкладацца падаткам у другой Дзяржаве, але толькі ў той частцы, якая адносіцца да гэтага пастаяннага прадстаўніцтва.

2. З улікам палажэнняў пункта 3 дадзенага артыкула, калі прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, то ў кожнай Дагаворнай Дзяржаве гэтаму пастаяннаму прадстаўніцтву залічваецца прыбытак, які яно магло б атрымаць у выпадку, калі б яно было адасобленым і асобным прадпрыемствам, занятым такой жа або аналагічнай дзейнасцю ў такіх жа або аналагічных умовах і дзейнічала зусім незалежна ад прадпрыемства, пастаянным прадстаўніцтвам якога яно з'яўляецца.

3. Пры вызначэнні прыбытку пастаяннага прадстаўніцтва дапускаецца вылік расходаў, панесеных для мэт камерцыйнай дзейнасці гэтага пастаяннага прадстаўніцтва, уключаючы расходы на кіраўніцтва і агульнаадміністрацыйныя расходы, панесеныя як у Дзяржаве, дзе размешчана пастаяннае прадстаўніцтва, так і за яе межамі. Аднак такі вылік не допускаецца ў адносінах сум, калі такія маюцца, якія выплачваюцца (іншым чынам чым шляхам пакрыцця сапраўдных расходаў) пастаянным прадстаўніцтвам галаўному офісу прадпрыемства або яго любому другому офісу ў выглядзе роялці, ганарараў або другіх падобных выплат за выкарыстанне патэнтаў або другіх правоў, або ў выглядзе камісійных за аказання асобы паслугі, або за кіраванне, або, за выключэннем банкаўскага прадпрыемства, у выглядзе працэнтаў за крэдыты, дадзеныя пастаяннаму прадстаўніцтву. Падобным чынам, пры вызначэнні прыбытку пастаяннага прадстаўніцтва не прымаюцца ў разлік сумы, якія выстаўляюцца (іншым чынам чым шляхам пакрыцця сапраўдных расходаў) пастаянным прадстаўніцтвам галаўному офісу прадпрыемства або яго любому другому офісу ў выглядзе роялці, ганарараў або другіх падобных выплат за выкарыстанне патэнтаў або другіх правоў, або ў выглядзе камісійных за аказання асобы паслугі, або за кіраванне, або, за выключэннем банкаўскага прадпрыемства, у выглядзе працэнтаў за крэдыты, якія дадзены галаўному офісу прадпрыемства або любому з яго другіх офісаў.

4. Паколькі вызначэнне ў Дагаворнай Дзяржаве прыбытку, які адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва на аснове прапарцыянальнага размеркавання агульнай сумы прыбытку прадпрыемства яго розным падраздзяленням, з'яўляецца звычайнай практыкай, нішто ў пункце 2 не перашкаджае гэтай Дагаворнай Дзяржаве вызначаць падаткаабкладаемы прыбытак пры дапамозе такога размеркавання, як гэта прынята на практыцы. Аднак выбраны метады размеркавання павінен даваць рэзультаты, якія адпавядаюць прынцыпам, што змяшчаюцца ў гэтым артыкуле.

5. Ніякі прыбытак не адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва на аснове простага закупкі пастаянным прадстаўніцтвам вырабаў або тавараў для прадпрыемства.

6. Для мэт папярэдніх пунктаў прыбытак, які адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва, вызначаецца штогод адным і тым жа метадам, калі толькі не будзе дастатковай і важкай прычыны для яго змянення.

7. Калі прыбытак уключае віды даходаў, якія разглядаюцца асобна ў другіх артыкулах дадзенай Канвенцыі, палажэнні гэтых артыкулаў не закранаюцца палажэннямі дадзенага артыкула.

Артыкул 8

Марскі і паветраны транспарт

1. Прыбытак прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ад эксплуатацыі марскіх або паветраных суднаў у міжнародных перавозках абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Для мэт дадзенага артыкула прыбытак ад эксплуатацыі марскіх або паветраных суднаў у міжнародных перавозках уключае прыбытак, атрыманы ад арэнды на аснове судна без экіпажа марскіх або паветраных суднаў, якія эксплуатауюцца ў міжнародных перавозках, калі такі прыбытак другарадны ў адносінах да прыбытку, да якога прымяняюцца палажэнні пункта 1.

3. Палажэнні папярэдніх пунктаў прымяняюцца таксама да прыбытку ад удзелу ў пуле, сумеснай дзейнасці або міжнародным транспартным агенцтве.

Артыкул 9

Асацыяваныя прадпрыемствы

1. У выпадку, калі

а) прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы прама або ўскосна ўдзельнічае ў кіраванні, кантролі або капітале прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы, або

б) адны і тыя ж асобы прама або ўскосна ўдзельнічаюць у кіраванні, кантролі або капітале прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы і прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы,

і ў кожным выпадку паміж двума прадпрыемствамі ў іх камерцыйных або фінансавых узаемаадносінах ствараюцца або ўстанаўліваюцца ўмовы, што адрозніваюцца ад тых, якія мелі б месца паміж двума незалежнымі прадпрыемствамі, тады любы прыбытак, які мог бы быць налічаны аднаму з іх, але з-за наяўнасці гэтых умоў не быў яму налічаны, можа быць уключаны ў прыбытак гэтага прадпрыемства і, адпаведна, абкладзены падаткам.

2. У выпадку, калі адна Дагаворная Дзяржава ўключае ў прыбытак прадпрыемства гэтай Дзяржавы - і адпаведна абкладае падаткам - прыбытак, па якім прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы было абкладзена падаткам у гэтай другой Дзяржаве, і прыбытак, такім чынам уключаны, з'яўляецца прыбыткам, які быў бы налічаны прадпрыемству першай упамянутай Дзяржавы, калі б умовы ўзаемаадносін паміж двума прадпрыемствамі былі ўмовамі, якія існуюць паміж незалежнымі прадпрыемствамі, тады гэта другая Дзяржава можа зрабіць адпаведную карэкціроўку ў суме падатку, які бярэцца з гэтага прыбытку. Пры вызначэнні такой карэкціроўкі належная ўвага ўдзяляецца другім палажэнням дадзенай Канвенцыі, а кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў, пры неабходнасці, пракансультуюцца адзін з адным.

Артыкул 10

Дывідэнды

1. Дывідэнды, што выплачваюцца кампаніяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак такія дывідэнды могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, якая выплачвае дывідэнды, і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі сапраўдны ўладальнік дывідэндаў з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, збіраемы падатак не перавышае:

а) 10 працэнтаў валавой сумы дывідэндаў, калі сапраўдным уладальнікам з'яўляецца фізічная асоба або кампанія, якая валодае не менш чым 25 працэнтамі капіталу кампаніі, што выплачвае дывідэнды;

б) 15 працэнтаў валавой сумы дывідэндаў ва ўсіх другіх выпадках.

Дадзены пункт не закранае падаткаабкладання кампаніі ў адносінах прыбытку, з якога выплачваецца дывідэнды.

3. Тэрмін “дывідэнды” пры выкарыстанні ў дадзеным артыкуле абазначае даход ад акцый або другіх правоў, якія даюць права на ўдзел у прыбытку (якія не з'яўляюцца даўгавымі патрабаваннямі), а таксама даход ад другіх правоў, які падлягае такому ж падатковаму рэжыму, як даходы ад акцый, у адпаведнасці з заканадаўствам той Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, якая размяркоўвае прыбытак.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдным уладальнікам дывідэндаў, будучы рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, якая выплачвае дывідэнды, праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, або аказвае ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з размешчанай там пастаяннай базы, і холдынг, у адносінах якога выплачваецца дывідэнды, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14, у залежнасці ад абставін.

5. У выпадку, калі кампанія, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, атрымлівае прыбытак або даходы з другой Дагаворнай Дзяржавы, гэта другая Дзяржава не абкладае падаткам дывідэнды, якія выплачваецца гэтай кампаніяй, за выключэннем, калі такія дывідэнды выплачваецца рэзідэнтам гэтай другой Дзяржавы або калі холдынг, у адносінах якога выплачваецца дывідэнды, сапраўды звязаны з пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай, размешчанымі ў гэтай другой Дзяржаве, і не падвяргае неразмержаваны прыбытак кампаніі падатку на неразмержаваны прыбытак кампаніі нават калі выплачваемыя дывідэнды або неразмержаваны прыбытак складаюцца поўнасьцю або часткова з прыбытку або даходу, які ўзнікаюць у такой другой Дзяржаве.

Артыкул 11 Працэнты

1. Працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак такія працэнты могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць, і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі сапраўдны ўладальнік працэнтаў з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, збіраемы падатак не перавышае 10 працэнтаў валавой сумы працэнтаў. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў па ўзаемнай згодзе ўстанаўліваюць спосаб прымянення гэтага абмежавання.

3. Нягледзячы на палажэнні пункта 2:

а) працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве, вызваляюцца ад падатку ў гэтай Дзяржаве, калі іх атрымальнікам і сапраўдным уладальнікам з'яўляецца Урад другой Дагаворнай Дзяржавы або Дзяржаўны банк у выпадку Пакістана і Нацыянальны банк у выпадку Беларусі;

б) працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве, вызваляюцца ад падатку ў гэтай Дзяржаве, калі іх сапраўдным уладальнікам з'яўляецца рэзідэнт другой Дагаворнай Дзяржавы і яны атрыманы ў сувязі з пазыкай або крэдытам, дадзеным, адобраным або гарантаным Урадам першай упамянутай Дзяржавы.

4. Тэрмін “працэнты” пры выкарыстанні ў дадзеным артыкуле абазначае даход ад даўгавых трэбаванняў любога віду, без залежнасці ад іпатэчнага забеспячэння і без

залежнасці ад валодання правам на ўдзел у прыбытках даўжніка, і ў прыватнасці, даход ад урадавых каштоўных папераў і даход ад аблігацый або даўгавых абавязацельстваў, уключаючы прэміі і выйгрышы па гэтых каштоўных паперах, аблігацях або даўгавых абавязацельствах. Штрафы за нясвоечасовыя выплаты не разглядаюцца ў якасці працэнтаў для мэт дадзенага артыкула.

5. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік працэнтаў, будучы рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой узнікаюць працэнты, праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва або аказвае ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з размешчанай там пастаяннай базы, і даўгавое патрабаванне, на аснове якога выплачваюцца працэнты, сапраўды звязана з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14, у залежнасці ад абставін.

6. Лічыцца, што працэнты ўзнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца рэзідэнт гэтай Дзяржавы. Калі, аднак, асоба, якая выплачвае працэнты, незалежна ад таго, з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы або не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянную базу, у сувязі з якімі ўзнікла запазычанасць, па якой выплачваюцца працэнты, і расходы па выплаце гэтых працэнтаў нясе такое пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база, то лічыцца, што такія працэнты ўзнікаюць у той Дзяржаве, у якой размешчана пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

7. Калі ў выніку асобых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам або паміж імі абодвума і якой-небудзь трэцяй асобай сума працэнтаў, што адносіцца да даўгавога патрабавання, у сувязі з якім яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам пры адсутнасці такіх адносін, то палажэнні дадзенага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй упамянутае сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжу па-ранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дзяржавы з належным улікам другіх палажэнняў дадзенай Канвенцыі.

Артыкул 12

Роялці

1. Роялці, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак такія роялці могуць таксама абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць, і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі сапраўдны ўладальнік роялці з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, збіраемы падатак не перавышае 15 працэнтаў валавой сумы роялці.

3. Тэрмін "роялці" пры выкарыстанні ў дадзеным артыкуле абазначае плацяжы любога віду, атрыманыя ў якасці ўзнагароджання за выкарыстанне, або прадастаўленне права выкарыстання любога аўтарскага права на творы літаратуры, мастацтва або навукі, уключаючы кінафільмы або фільмы або плёнкі для радыёвяшчання або тэлебачання, любога патэнта, гандлёвай маркі, чарцяжа або мадэлі, схемы, формулы ці працэсу, або за выкарыстанне або прадастаўленне права выкарыстання прамысловага, камерцыйнага або навуковага абсталавання або транспартных сродкаў або за інфармацыйна адносна прамысловага, камерцыйнага або навуковага вопыту.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік роялці, будучы рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой узнікаюць роялці, праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, або аказвае ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з

размешчанай там пастаяннай базы, і права або маёмасць, у адносінах якіх выплачваюцца роялці, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14, у залежнасці ад абставін.

5. Лічыцца, што роялці ўзнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца рэзідэнт гэтай Дзяржавы. Калі, аднак, асоба, якая выплачвае роялці, незалежна ад таго, з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы або не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянную базу, з якімі сапраўды звязана права, маёмасць або кантракт або другое абавязацельства, у адносінах якіх выплачваюцца роялці, і такія роялці выплачваюцца гэтым пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай, тады лічыцца, што такія роялці ўзнікаюць у той Дзяржаве, у якой размешчана пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

6. Калі ў выніку асобых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам або паміж імі абодвума і якой-небудзь трэцяй асобай, сума роялці, якая адносіцца да выкарыстання, права або інфармацыі, на аснове якіх яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам, пры адсутнасці такіх адносін, палажэнні дадзенага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй упамянутай сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжу па-ранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы, з належным улікам другіх палажэнняў дадзенай Канвенцыі.

Артыкул 13

Прырост капіталу (Даходы ад адчужэння маёмасці)

1. Даходы, якія атрымліваюцца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы ад адчужэння нерухомай маёмасці, аб якой гаварылася ў артыкуле 6, размешчанай у другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Даходы ад адчужэння маёмасці, іншай чым нерухомая маёмасць, што складае частку маёмасці пастаяннага прадстаўніцтва, якую прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, або маёмасці, іншай чым нерухомая маёмасць, якая адносіцца да пастаяннай базы, даступнай рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы ў другой Дагаворнай Дзяржаве для аказання незалежных асабістых паслуг, уключаючы такія даходы ад адчужэння такога пастаяннага прадстаўніцтва (асобна або ў сукупнасці з цэлым прадпрыемствам) або такой пастаяннай базы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

3. Даходы прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ад адчужэння марскіх або паветраных суднаў, якія эксплуатаюцца ў міжнародных перавозках, або маёмасці, іншай чым нерухомая маёмасць, якая адносіцца да эксплуатацыі такіх марскіх або паветраных суднаў, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

4. Даходы ад адчужэння любой маёмасці, акрамя пералічанай у пунктах 1, 2 і 3, абкладаюцца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца асоба, што адчужае маёмасць.

Артыкул 14

Незалежныя асабістыя паслугі

1. Даход, што атрымліваецца фізічнай асобай, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, ад аказання прафесіянальных паслуг або другой дзейнасці незалежнага характару, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, за выключэннем

выпадак, калі ён мае рэгулярна даступную пастаянную базу ў другой Дагаворнай Дзяржаве для ажыццяўлення гэтай дзейнасці. Калі ён мае такую пастаянную базу, даход можа абкладацца падаткам у другой Дзяржаве, але толькі ў той частцы, якая адносіцца да гэтай пастаяннай базы. Для мэт дадзенай Канвенцыі, калі фізічная асоба, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве на працягу перыяду або перыядаў, якія перавышаюць увогуле 183 дні ў любым дванаццацімесячным перыядзе, што пачынаецца або заканчваецца ў адпаведным падатковым годзе, лічыцца, што яна мае рэгулярна даступную пастаянную базу ў гэтай другой Дзяржаве, і даход, атрыманы ад яе дзейнасці, якая ажыццяўляецца ў гэтай другой Дзяржаве, адносіцца да гэтай пастаяннай базы.

2. Тэрмін “прафесіянальныя паслугі” уключае, у прыватнасці, незалежную навуковую, літаратурную, артыстычную, адукацыйную або выкладчыцкую дзейнасць, таксама як і незалежную дзейнасць урачоў, адвокатаў, інжынераў, архітэктараў, зубных урачоў і бухгалтараў.

Артыкул 15 Залежныя асабістыя паслугі

1. З улікам палажэнняў артыкулаў 16, 18 і 19, заработная плата і другое падобнае ўзнагароджанне, якія атрымліваюцца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы за работу па найму, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, калі толькі работа па найму не ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве. Калі работа па найму ажыццяўляецца такім чынам, атрыманае ў сувязі з гэтым узнагароджанне можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Нягледзячы на палажэнні пункта 1, узнагароджанне, якое атрымліваецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы за работу па найму, ажыццяўляемую ў другой Дагаворнай Дзяржаве, абкладаецца падаткам толькі ў першай упамянутай Дзяржаве, калі:

а) атрымальнік знаходзіцца ў другой Дзяржаве на працягу перыяду або перыядаў, якія не перавышаюць увогуле 183 дзён у любым дванаццацімесячным перыядзе, што пачынаецца або заканчваецца ў адпаведным падатковым годзе; і

б) узнагароджанне выплачваецца наймальнікам або ад імя наймальніка, які не з'яўляецца рэзідэнтам другой Дзяржавы; і

с) расходы па выплаце ўзнагароджання не нясе пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база, якія наймальнік мае ў другой Дзяржаве.

3. Нягледзячы на папярэднія палажэнні дадзенага артыкула, узнагароджанне, што атрымліваецца за работу па найму, ажыццяўляемую на борце марскога або паветранага судна, якое эксплуатаецца ў міжнародных перавозках прадпрыемствам адной Дагаворнай Дзяржавы, можа абкладацца падаткам у гэтай Дзяржаве.

Артыкул 16 Ганарары дырэктараў

1. Ганарары дырэктараў і аналагічныя выплаты, што атрымліваюцца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці члена савета дырэктараў кампаніі, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Узнагароджанне, іншае чым заработная плата, аб якой гаворыцца ў артыкуле 15, што атрымліваецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці службовай асобы, якая займае высокую адміністрацыйную пасаду ў кампаніі, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

Артыкул 17 **Артысты і спартсмены**

1. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 14 і 15, даход, які атрымліваецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці работніка мастацтваў, такога, як артыст тэатра, кіно, радыё або тэлебачання, або музыканта, або ў якасці спартсмена, ад яго асабістай дзейнасці як такой, ажыццяўляемай у другой Дагаворнай Дзяржаве, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. У выпадку, калі даход у адносінах асабістай дзейнасці, ажыццяўляемай работнікам мастацтваў або спартсменам у такой яго якасці, налічваецца не самому работніку мастацтваў або спартсмену, а другой асобе, гэты даход, нягледзячы на палажэнні артыкулаў 7, 14, 15, можа абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой ажыццяўляецца дзейнасць работніка мастацтваў або спартсмена.

3. Даход, які атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ад дзейнасці, ажыццяўляемай у другой Дагаворнай Дзяржаве, як прадугледжана пунктамі 1 і 2 дадзенага артыкула, вызваляецца ад падаткаў у гэтай другой Дзяржаве, калі наведванне гэтай другой Дзяржавы адбываецца ў рамках пагаднення або дамоўленасці аб культурным супрацоўніцтве паміж урадамі Дагаворных Дзяржаў.

Артыкул 18 **Пенсіі і рэнта**

1. З улікам палажэнняў пункта 2 артыкула 19 пенсіі і другое падобнае ўзнагароджанне і рэнта, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткам у першай упамянутай Дзяржаве.

2. Нягледзячы на палажэнні пункта 1, пенсіі і другія аналагічныя выплаты, якія праводзяцца ў адпаведнасці з заканадаўствам па сацыяльнаму забеспячэнню Дагаворнай Дзяржавы, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

3. Тэрмін “рэнта” абазначае пэўную суму, якая перыядычна выплачваецца праз пэўны час на працягу жыцця або на працягу агаворанага або ўстаноўленага перыяду часу ў адпаведнасці з абавязальствам рабіць плацяжы за адпаведную і поўную грашовую або эквівалентную кампенсацыю.

Артыкул 19 **Дзяржаўная служба**

1. а) Заработная плата і падобнае ўзнагароджанне, іншае чым пенсія, што выплачваецца Дагаворнай Дзяржавай фізічнай асобе за паслугі, якія аказваюцца гэтай Дзяржаве, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

б) Аднак такая заработная плата і падобнае ўзнагароджанне абкладаюцца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі паслугі аказваюцца ў гэтай Дзяржаве і фізічная асоба з’яўляецца рэзідэнтам гэтай Дзяржавы, якая:

(i) з’яўляецца грамадзянінам гэтай Дзяржавы; або

(ii) не стала рэзідэнтам гэтай Дзяржавы выключна ў мэтах аказання паслуг.

2. а) Любая пенсія, якая выплачваецца Дагаворнай Дзяржавай, або з фондаў, створаных ёю, фізічнай асобе за паслугі, аказваемыя гэтай Дзяржаве, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

б) Аднак такая пенсія абкладаецца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі фізічная асоба з’яўляецца рэзідэнтам і грамадзянінам гэтай Дзяржавы.

3. Палажэнні артыкулаў 15, 16, 17 і 18 прымяняюцца да заробтнай платы і падобнаму ўзнагароджанню і да пенсій за паслугі, аказаныя ў сувязі з камерцыйнай дзейнасцю, якая ажыццяўляецца Дагаворнай Дзяржавай.

Артыкул 20 **Студэнты, навучэнцы і практыканты**

Студэнт, навучэнец або практыкант, які знаходзіцца ў адной Дагаворнай Дзяржаве выключна з мэтай атрымання адукацыі або праходжання практыкі і які з'яўляецца або з'яўляўся рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы непасрэдна перад такім прыездом, вызваляецца ад падаткаў у першай упамянутай Дзяржаве ў адносінах выплат, атрымліваемых з-за межаў гэтай першай упамянутай Дзяржавы для мэт яго ўтрымання, адукацыі або практыкі.

Артыкул 21 **Другія даходы**

1. Віды даходаў рэзідэнта Дагаворнай Дзяржавы, незалежна ад таго, дзе яны ўзнікаюць, не агавораныя ў папярэдніх артыкулах дадзенай Канвенцыі, падлягаюць падаткаабкладанню толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Палажэнні пункта 1 не прымяняюцца да даходаў, іншых чым даход ад нерухомай маёмасці, вызначанай у пункце 2 артыкула 6, калі атрымальнік такіх даходаў, будучы рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва або аказвае ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з размешчанай там пастаяннай базы, і права або маёмасць у адносінах якіх выплачваецца даход, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14, у залежнасці ад абставін.

3. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 1 і 2, віды даходаў рэзідэнта адной Дагаворнай Дзяржавы, не агавораныя ў папярэдніх артыкулах дадзенай Канвенцыі і ўзнікаючыя ў другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць таксама абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

4. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 1, 2 і 3, плацяжы за тэхнічныя паслугі, што ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнту другой Дзяржавы, могуць абкладацца падаткам у першай упамянутай Дзяржаве.

Аднак збіраемы такім чынам падатак не перавышае 15 працэнтаў валавой сумы плацяжу за тэхнічныя паслугі.

5. Лічыцца, што плацяжы за тэхнічныя паслугі ўзнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца рэзідэнт гэтай Дзяржавы.

Калі, аднак, асоба, якая выплачвае плацяжы за тэхнічныя паслугі, неабежна ад таго, з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы або не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянную базу, з якімі ў сапраўднасці звязана права, маёмасць або кантракт, у адносінах якога выплачваюцца плацяжы за тэхнічныя паслугі, і такія плацяжы за тэхнічныя паслугі выплачваюцца такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай, тады лічыцца, што такія плацяжы за тэхнічныя паслугі ўзнікаюць у той Дзяржаве, у якой размешчана пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

6. Тэрмін "плацяжы за тэхнічныя паслугі" пры выкарыстанні ў пунктах 4 і 5 абазначае любое ўзнагароджанне (уключаючы любое аднаразовае выплачваемое ўзнагароджанне) за даванне або аказанне любых кіраўніцкіх, тэхнічных або кансультацыйных паслуг рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы ў другой Дагаворнай Дзяржаве, аднак ён не ўключае ўзнагароджанне за любую дзейнасць, упамянутую ў пункце 3 артыкула 5, артыкуле 14 або артыкуле 15.

7. Калі ў выніку асобых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам або паміж імі абодвума і якой-небудзь трэцяй асобай сума плацяжоў за тэхнічныя паслугі, што адносіцца да выкарыстання, права або інфармацыі, на аснове якіх яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам пры адсутнасці такіх адносін, палажэнні дадзенага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй упамянутай сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжу па-ранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы з належным улікам другіх палажэнняў дадзенай Канвенцыі.

Артыкул 22

Устараненне двойнога падаткаабкладання

Двойное падаткаабкладанне ўстараняецца наступным чынам:

а) У Пакістане, калі рэзідэнт Пакістана атрымлівае даход (або прыбытак), які ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенай Канвенцыі можа абкладацца падаткам у Беларусі, тады Пакістан дазваляе ў якасці выліку з падатку на даход (або прыбытак) гэтага рэзідэнта суму, роўную заплачанаму беларускаму падатку. Такі вылік, аднак, не павінен перавышаць той часткі падатку з даходу (або прыбытку), як было падлічана да прад'яўлення выліку, якая адносіцца да даходу (або прыбытку), што можа абкладацца падаткам у Беларусі.

б) У Беларусі, калі рэзідэнт Беларусі атрымлівае даход (або прыбытак), які ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенай Канвенцыі можа абкладацца падаткам у Пакістане, тады Беларусь дазваляе ў якасці выліку з падатку на даход (або прыбытак) гэтага рэзідэнта суму, роўную падатку на даход, заплачанаму ў Пакістане.

Такі вылік, аднак, у любым выпадку не павінен перавышаць той часткі падатку з даходу, як было падлічана да прад'яўлення выліку, якая адносіцца, у залежнасці ад акалічнасцей, да даходу (або прыбытку), які можа абкладацца падаткам у Пакістане.

Артыкул 23

Недыскрымінацыя

1. Грамадзяне адной Дагаворнай Дзяржавы не падлягаюць у другой Дагаворнай Дзяржаве любому падаткаабкладанню або любому звязанаму з ім патрабаванню, іншаму або больш цяжкаму чым падаткаабкладанне і звязаныя з ім патрабаванні, якім падлягаюць або могуць падлягаць грамадзяне гэтай другой Дзяржавы пры тых жа абставінах, у праватнасці, у адносінах пастаяннага месцазнаходжання. Дадзенае палажэнне таксама прымяняецца, нягледзячы на палажэнні артыкула 1, да асоб, якія не з'яўляюцца рэзідэнтамі адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў.

2. Падаткаабкладанне пастаяннага прадстаўніцтва, якім прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, не павінна быць менш спрыяльным у гэтай другой Дзяржаве, чым падаткаабкладанне прадпрыемстваў гэтай другой Дзяржавы, выконваючых падобную дзейнасць. Дадзенае палажэнне не разглядаецца як абавязваючае адну Дагаворную Дзяржаву даваць рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы якія-небудзь асабістыя льготы, вызваленні і скідкі ў падаткаабкладанні на аснове грамадзянскага статусу або сямейных абавязацельстваў, якія яна дае сваім уласным рэзідэнтам.

3. Прадпрыемствы адной Дагаворнай Дзяржавы, капітал якіх поўнасьцю або часткова належыць аднаму або некалькім рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, або прама ці ўскосна кантралюецца імі, не падлягае ў першай упамянутай Дзяржаве любому падаткаабкладанню або любому звязанаму з ім патрабаванню, іншаму або больш цяжкаму, чым падаткаабкладанне і звязаныя з ім патрабаванні, якім падвяргаюцца ці могуць падвяргацца падобныя прадпрыемствы першай упамянутай Дзяржавы.

4. За выключэннем выпадкаў, калі прымяняюцца палажэнні пункта 1 артыкула 9, пункта 7 артыкула 11, пункта 6 артыкула 12 або пункта 7 артыкула 21, працэнты, рояліці, плацяжы за тэхнічныя паслугі і другія выплаты, што праводзяцца прадпрыемствам адной Дагаворнай Дзяржавы рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, падлягаюць, у мэтах вызначэння падаткаабкладасмага прыбытку такога прадпрыемства, вылікам на тых жа ўмовах, як яны былі б выплачаны рэзідэнту першай упамянутай Дзяржавы.

Артыкул 24

Працедура ўзаемнага пагаднення

1. Калі асоба лічыць, што дзеянні адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў прыводзяць або прывядуць да падаткаабкладання яе не ў адпаведнасці з дадзенай Канвенцыяй, яна можа, незалежна ад сродкаў абароны, прадугледжаных нацыянальным заканадаўствам гэтых Дзяржаў, прадставіць сваю справу для разгляду ў кампетэнтны орган той Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнтам якой яна з'яўляецца, або, калі яе выпадак падпадае пад дзеянне пункта 1 артыкула 23, той Дагаворнай Дзяржавы, грамадзянінам якой яна з'яўляецца. Заява павінна быць прадстаўлена на працягу трох гадоў ад першага паведамлення аб дзеяннях, якія прыводзяць да падаткаабкладання не ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенай Канвенцыі.

2. Кампетэнтны орган імкнецца, калі ён палічыць заяву абгрунтаванай, і калі ён сам не ў стане прыйсці да здавальняючага рашэння, вырашыць пытанне па ўзаемнай згодзе з кампетэнтным органам другой Дагаворнай Дзяржавы, з мэтай пазбягання падаткаабкладання, не адпавядаючага дадзенай Канвенцыі. Любая дасягнутая дамоўленасць выконваецца, нягледзячы на якія-небудзь абмежаванні ў часе, якія маюцца ў нацыянальных заканадаўствах Дагаворных Дзяржаў.

3. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў імкнуцца вырашаць па ўзаемнай згодзе любыя цяжкасці або сумненні, што ўзнікаюць пры тлумачэнні або прымяненні дадзенай Канвенцыі. Яны могуць таксама кансультавацца адзін з адным для мэт устаранення двойнога падаткаабкладання ў выпадках, не прадугледжаных дадзенай Канвенцыяй.

4. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў могуць уступаць у прамыя кантакты адзін з адным у мэтах дасягнення пагаднення ў сэнсе папярэдніх пунктаў. Кампетэнтныя органы ў ходзе кансультацый распрацоўваюць адпаведныя двухбаковыя працедуры, умовы, метады і прыёмы для выканання ўзаемапагаджальнай працедуры, прадугледжанай у дадзеным артыкуле.

Артыкул 25

Абмен інфармацыяй

1. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў абменьваюцца такой інфармацыяй, якая неабходна для выканання палажэнняў дадзенай Канвенцыі або ўнутранага заканадаўства Дагаворных Дзяржаў, што датычыць падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзеная Канвенцыя, у той ступені, у якой падаткаабкладанне па гэтаму заканадаўству не супярэчыць дадзенай Канвенцыі. Абмен інфармацыяй не абмяжоўваецца Артыкулам 1. Любая інфармацыя, атрыманая Дагаворнай Дзяржавай, лічыцца канфідэнцыяльнай такім жа чынам, як і інфармацыя, атрыманая ў рамках нацыянальнага заканадаўства гэтай Дзяржавы, і раскрываецца толькі асобам або органам (уклучаючы суды і адміністрацыйныя органы), звязаным з вызначэннем, збіраннем, прымусовым спаганнем або выкананнем рашэнняў у адносінах падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзеная Канвенцыя, або разборам заяў у адносінах такіх падаткаў. Такія асобы або органы выкарыстоўваюць інфармацыю толькі для такіх мэт. Яны могуць раскрываць інфармацыю ў ходзе адкрытага судовага пасяджэння або пры прыняцці судовых рашэнняў.

2. Ні ў якім выпадку палажэнні пункта 1 не разглядаюцца як абавязваючыя адну Дагаворную Дзяржаву:

а) праводзіць адміністрацыйныя меры, якія супярэчаць заканадаўству і адміністрацыйнай практыцы гэтай або другой Дагаворнай Дзяржавы;

б) даваць інфармацыю, якую нельга атрымаць па заканадаўству або ў ходзе звычайнай адміністрацыйнай практыкі гэтай або другой Дагаворнай Дзяржавы;

с) даваць інфармацыю, якая раскрывала б якую-небудзь гандлёвую, прадпрымальніцкую, прамысловую, камерцыйную або прафесіянальную тайну, або гандлёвы працэс, або інфармацыю, раскрыццё якой супярэчыла б дзяржаўнай палітыцы.

Артыкул 26

Члены дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх устаноў

Ніякія палажэнні дадзенай Канвенцыі не закранаюць падатковых прывілей членаў дыпламатычных прадстаўніцтваў або консульскіх устаноў, дадзеных агульнымі нормамаі міжнароднага права або палажэннямі спецыяльных пагадненняў.

Артыкул 27

Уступленне ў сілу

1. Кожная з Дагаворных Дзяржаў паведамляе адна адной аб завяршэнні працэдур неабходных па яе заканадаўству для ўступлення дадзенай Канвенцыі ў сілу. Дадзеная Канвенцыя ўступае ў сілу ад даты атрымання апошняга з гэтых паведамленняў.

2. Палажэнні Канвенцыі прымяняюцца:

а) у Пакістане:

(i) адносна падаткаў, утрыманых у крыніцы, у адносінах сум, якія выплачваюцца або налічваюцца першага або пасля першага ліпеня года, што следуе за датай, ад якой Канвенцыя ўступае ў сілу; і

(ii) адносна другіх падаткаў, у адносінах любога падатковага года, які пачынаецца першага або пасля першага ліпеня года, што следуе за датай, ад якой Канвенцыя ўступае ў сілу;

б) у Беларусі:

(i) у адносінах падаткаў, утрыманых у крыніцы з даходаў, атрыманых першага або пасля першага студзеня каляндарнага года, што следуе за годам, у якім Канвенцыя ўступае ў сілу;

(ii) у адносінах другіх падаткаў, да падаткаў, якія збіраюцца за лобы падатковы перыяд, што пачынаецца першага або пасля першага студзеня каляндарнага года, што следуе за годам, у якім Канвенцыя ўступае ў сілу.

Артыкул 28

Спыненне дзеяння

1. Дадзеная Канвенцыя застаецца ў сіле на працягу нявызначанага перыяду, аднак любая з Дагаворных Дзяржаў можа спыніць дзеянне Канвенцыі па дыпламатычных каналах шляхам перадачы другой Дагаворнай Дзяржаве пісьмовага паведамлення аб спыненні дзеяння не пазней 30 чэрвеня любога каляндарнага года, які пачынаецца пасля пяці гадоў ад года ўступлення Канвенцыі ў сілу.

2. У такім выпадку дзеянне Канвенцыі спыняецца:

(а) у Пакістане:

(i) адносна падаткаў, утрыманых у крыніцы, у адносінах сум, што выплачваюцца або налічваюцца пасля заканчэння каляндарнага года, у якім перададзена такое паведамленне;

(ii) адносна другіх падаткаў, у адносінах лобога падатковага года, што пачынаецца пасля заканчэння каляндарнага года, у якім перададзена такое паведамленне;

(b) у Беларусі:

(i) у адносінах падаткаў, утрыманых у крыніцы з даходаў, атрыманых першага або пасля першага студзеня каляндарнага года, што следуе за годам, у якім перададзена паведамленне:

(ii) у адносінах другіх падаткаў, да падаткаў, што збіраюцца за любы падатковы перыяд, які пачынаецца першага або пасля першага студзеня каляндарнага года, што следуе за годам, у якім перададзена паведамленне.

У сведчанне чаго ніжэйпадпісаныя, адпаведным чынам на гэта ўпаўнаважаныя, падпісалі дадзеную Канвенцыю.

Здзейснена ў горадзе Мінску “23” “ліпеня” 2004 года ў двух экзэмплярах на беларускай і англійскай мовах. Абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Урад
Рэспублікі Беларусь

За Урад
Ісламскай Рэспублікі Пакістан

ПРАТАКОЛ

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Ісламскай Рэспублікі Пакістан пры падпісанні у Мінску 23 ліпеня 2009 года Канвенцыі паміж дзвюма дзяржавамі аб пазбяганні двойнога падаткаабкладання і папярэджанні ўхілення ад уплаты падаткаў у адносінах падаткаў на даходы пагадзіліся аб наступных палажэннях, якія складаюць неад'емную частку дадзенай Канвенцыі.

1. У адносінах артыкула 4, разумеецца, што пры ўстанаўленні "фактычнага кіруючага органа", пры выкарыстанні ў пункце 3 артыкула 4, акалічнасцямі, якія, акрамя ўсяго іншага, могуць быць прыняты пад увагу, з'яўляюцца: месца, адкуль ажыццяўляецца фактычнае кіраванне і кантроль кампаніі, месца, дзе прымаюцца рашэнні на вышэйшым узроўні па важных пытаннях, істотных для кіравання кампаніі, месца, якое адгрывае асноўную ролю ў кіраванні кампаніяй з эканамічнага і функцыянальнага пункту гледжання, і месца, у якім знаходзяцца важныя бухгалтарскія кнігі.

2. Для мэт дадзенай Канвенцыі разумеецца, што тэрмін "пастаянная база" уключае пастаяннае месца, такое як кабінет або офіс або любое другое рэгулярна даступнае месца, праз якое поўнаціла або часткова ажыццяўляецца дзейнасць асобы, якая аказвае незалежныя асабістыя паслугі.

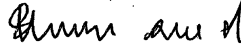
У сведчанне чаго ніжэйпадпісаныя, адпаведным чынам на гэта ўпаўнаважаныя, падпісалі дадзены Праатакол.

Здзейснена ў горадзе Мінску "23" ліпеня 2009 года ў двух экзэмплярах на беларускай і англійскай мовах. Абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Урад
Рэспублікі Беларусь

За Урад
Ісламскай Рэспублікі Пакістан

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION

**BETWEEN THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF BELARUS**

AND

**THE GOVERNMENT OF THE
ISLAMIC
REPUBLIC OF PAKISTAN**

**FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME**

Preamble

The Government of the Republic of Belarus and the Government of the Islamic Republic of Pakistan desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and to promote and strengthen the economic relations between the two countries,

Have agreed as follows:

Article 1 **Personal Scope**

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2 **Taxes Covered**

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income, all taxes imposed on total income or on elements of income including taxes on gains from the alienation of property.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are:
 - (a) in the case of the Islamic Republic of Pakistan:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the super tax; and
 - (iii) the surcharge;(hereinafter referred to as "Pakistan tax"); and
 - (b) in the case of the Republic of Belarus:
 - (i) the taxes on income and profits; and
 - (ii) the income tax on individuals;(hereinafter referred to as "Belarusian tax").

4. The Convention shall apply also to any similar or substantially identical taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the taxes referred to in paragraph 3. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3 **General Definitions**

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
- (a) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Pakistan or Belarus, as the context requires;
 - (b) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (c) the term “company” means:
 - (i) in Pakistan, any body corporate or any entity which is treated as company or body corporate for tax purposes;
 - (ii) in Belarus, any legal person or any entity which is treated as a separate entity for tax purposes;
 - (d) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (e) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (f) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - (g) the term “competent authority” means:
 - (i) in Pakistan, the Central Board of Revenue or its authorized representative;
and
 - (ii) in Belarus, the Ministry of Taxes and Duties or its authorized representative;

- (h) the term "Pakistan" when used in a geographical sense means Pakistan as defined in the Constitution of the Islamic Republic of Pakistan and includes any area outside the territorial waters of Pakistan which under the laws of Pakistan and international law is an area within which Pakistan exercises sovereign rights and exclusive jurisdiction with respect to the natural resources of the seabed, subsoil and superjacent waters;
 - (i) the term "Belarus" means the Republic of Belarus and, when used in a geographical sense, means the territory over which the Republic of Belarus exercises under the laws of Belarus and in accordance with international law sovereign rights and jurisdiction; and
 - (j) the term "tax" means Pakistan tax or Belarusian tax, as the context requires.
2. As regards the application of the Convention by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4 **Resident**

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or place of registration or any other criterion of a similar nature, but this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources therein.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
- (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him, if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - (d) if each State considers him as its own national or if he is not a national of either of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 if a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5 **Permanent Establishment**

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a warehouse;
 - (g) a sales outlet; and
 - (h) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction or exploitation of natural resources.
3. The term "permanent establishment" likewise encompasses a building site, a construction, assembly or installation project or any supervisory activity in connection with such site or project, but only where such site, project or activity continues for a period of more than six (6) months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term. "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, or display or without sale delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, or display or without sale delivery;
 - (c) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting information, for the enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (e) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise; and
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed

place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6 **Income from Immovable Property**

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property, (including income from agriculture or forestry), situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. The aforementioned sentence is applicable only when the law of the Contracting State provides for respective provisions. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7
Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deduction expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payment in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprises, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.
4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 **Shipping and Air Transport**

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. For the purpose of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall include profits derived from the rental on a bare boats basis of ships or aircraft used in international traffic, if such profits are incidental to the profits to which the provisions of paragraph 1 apply.
3. The provisions of preceding paragraphs shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 **Associated Enterprises**

1. Where:
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which, would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State may make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10
Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 10 percent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is an individual or a company which holds at least 25 percent of the capital of the company paying the dividends; or
 - (b) 15 percent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights participating in profits (not being debt-claims), as well as income from other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or in so far as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11
Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of

the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 percent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2:
 - (a) interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if it is derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State, or the State Bank in case of Pakistan and the National Bank in case of Belarus;
 - (b) interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if it is beneficially owned by a resident of the other Contracting State and is derived in connection with a loan or credit extended, endorsed or guaranteed by the Government of the first-mentioned State.
4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed (15) percent of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payment of any kind received as consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films or films, tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, drawing or model, plan, formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or transport vehicles or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base with which the right, property or contract or other liability in respect of which the royalties are paid is effectively connected, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Capital Gains

(Gains from the Alienation of Property)

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of property, other than immovable property, forming part of property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of property, other than immovable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains of an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or property other than immovable property, pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 **Independent Personal Services**

1. Income derived by an individual who is resident of a Contracting State in respect of professional services, or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base. For the purposes of this Convention, where an individual who is a resident of a Contracting State is present in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, he shall be deemed to have a fixed base regularly available to him in that other State and the income that is derived from his activities that are performed in that other State shall be attributable to that fixed base.
2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15 **Dependent Personal Services**

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by or on behalf of an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16 **Directors' Fees**

1. Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the Board of Directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The remuneration other than salaries and wages referred in Article 15 derived by a resident of a Contracting State in his capacity as an official in a top-level managerial position of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17 **Entertainers and Sportspersons**

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer such as a theater, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. Income derived by a resident of a Contracting State from activities exercised in the other Contracting State as envisaged in paragraphs 1 and 2 of this Article, shall be exempt from tax in that other State if the visit to that other State takes place under a cultural agreement or arrangement between the Governments of the Contracting States.

Article 18
Pensions and Annuities

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration and annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, may be taxed in the first-mentioned State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar payments made under the social security legislation of a Contracting State shall be taxable only in that State.
3. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19
Government Service

1. (a) Salaries, wages and similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State to an individual in respect of services rendered to that State shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State to an individual in respect of services rendered to that State shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and similar remuneration, and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State.

Article 20
Students, Apprentices and Business Trainees

1. Student, apprentice or trainee who is present in a Contracting State solely for the purpose of his education or training and who is, or immediately before being so present was, a resident of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned State on

payments received from outside that first-mentioned State for the purposes of his maintenance, education or training.

Article 21
Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of the Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.
4. Notwithstanding any thing contained in paragraphs 1, 2 and 3 the fees for technical services arising in a Contracting State and paid to the resident of the other State may be taxed in the first-mentioned State. However, the tax so charged shall not exceed fifteen (15) percent of the gross amount of the fees for technical services.
5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base with which the right, property of contract in respect of which the fees for technical services are paid is effectively connected, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. The term "fees for technical services" as used in paragraphs 4 and 5 means any consideration (including any lump sum consideration) for the provision or rendering of any managerial, technical or consultancy services by a resident of a Contracting State in the other Contracting State but does not include consideration for any activities mentioned in paragraph 3 of Article 5, Article 14 or Article 15.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical service having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 22
Elimination of Double Taxation

Double taxation shall be eliminated as follows:

- (a). In Pakistan, where a resident of Pakistan derives income (or profits) which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Belarus, Pakistan shall allow as a deduction from the tax on income (or profits) of that resident an amount equal to the Belarusian tax paid. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax on income (or profits) as computed before the deduction is given, which is attributable to the income (or profits) which may be taxed in Belarus;
- (b). In Belarus, where a resident of the Belarus derives income (or profits) which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Pakistan, Belarus shall allow as a deduction from the tax on income (or profits) of that resident an amount equal to the income tax paid in Pakistan.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income (or profits) which may be taxed in Pakistan.

Article 23
Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, paragraph 6 of Article 12 or paragraph 7 of Article 21 apply, interest, royalties, fees for technical services and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such

enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

Article 24 **Mutual Agreement Procedure**

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23 to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three (3) years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. The competent authorities, through consultations, shall develop appropriate bilateral procedures, conditions, methods, and techniques for the implementation of the mutual agreement procedure provided for in this Article.

Article 25 **Exchange of Information**

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention in so far as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic law of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 26
Members of Diplomatic Missions
and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreement.

Article 27
Entry into Force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications.
2. The provisions of the Convention shall apply:-
 - (a) in Pakistan:
 - (i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited on or after the first day of July next following the date upon which the Convention enters into force; and
 - (ii) with regard to other taxes, in respect of any taxable year beginning on or after the first day of July next following the date upon which the Convention enters into force.
 - (b) in Belarus:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force; and
 - (ii) in respect of other taxes, for taxes chargeable for any tax period beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 28
Termination

1. This Convention shall remain in force indefinitely but either of the Contracting States may terminate the Convention through the diplomatic channel, by giving to the other Contracting State written notice of termination not later than 30 June of any calendar year starting five years after the year in which the Convention entered into force.
2. In such event the Convention shall cease to apply:
 - (a) in Pakistan:
 - (i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited after the end of the calendar year in, which such notice is given; and
 - (ii) with regard to other taxes, in respect of any taxable year beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.
 - (b) in Belarus:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the notice is given;
 - (ii) in respect of other taxes, for taxes chargeable for any tax period beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

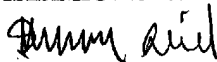
IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed the present Convention.

Done in duplicate at Minsk on this 23rd day of July 2004, in the Belarusian and the English languages, both texts being equally authentic.

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF BELARUS**

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
ISLAMIC REPUBLIC OF PAKISTAN**

PROTOCOL

The Government of the Republic of Belarus and the Government of the Islamic Republic of Pakistan have agreed at the signing at Minsk on this 23rd day of July 2004 of the Convention between the two States for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income upon the following provisions which shall form an integral part of this Convention.

1. With reference to Article 4, it is understood that when determining the “place of effective management” as used in paragraph 3 of Article 4, the circumstances which may, inter alia, be taken into account are the place where a company is actually managed and controlled, the place where the decision making at the highest level on important policies essential for the management of a company take place, the place that plays a leading part in the management of a company from an economic and functional point of view and the place where the relevant accounting books are kept.

2. For the purposes of this Convention, it is understood that the term “fixed base” includes a fixed place such as an office or a room or any other place regularly available to him through which the activity of a person performing independent personal services is wholly or partly carried on.

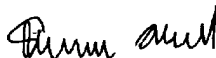
IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed the present Protocol.

Done in duplicate at Minsk on this 23rd day of July 2004, in the Belarusian and the English languages, both texts being equally authentic.

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF BELARUS**

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
ISLAMIC REPUBLIC OF PAKISTAN**

[TRANSLATION – TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU
BÉLARUS ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE ISLAMIQUE
DU PAKISTAN TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION
ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR
LE REVENU

PRÉAMBULE

Le Gouvernement de la République du Bélarus et le Gouvernement de la République islamique du Pakistan,

Désireux de conclure une convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, ainsi que d'encourager et de renforcer les relations économiques entre les deux pays,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un État contractant, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu, tous les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont :

(a) En ce qui concerne la République islamique du Pakistan :

- (i) L'impôt sur le revenu;
- (ii) La supertaxe; et
- (iii) La surtaxe;

(ci-après dénommés « l'impôt pakistanais »); et

(b) En ce qui concerne la République du Bélarus :

- (i) l'impôt sur les revenus et sur les bénéfices; et
- (ii) l'impôt des personnes physiques;

(ci-après dénommés « l'impôt biélorusse »).

4. La Convention s'appliquera aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis par l'un des États contractants après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts dont il est question au paragraphe 3 ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se notifieront mutuellement toutes les éventuelles modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

(a) Les termes « un État contractant » et « l'autre État contractant » signifient le Pakistan ou le Bélarus, en fonction du contexte;

(b) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

(c) Le terme « société » signifie :

(i) Au Pakistan, toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une société ou comme une personne morale à des fins fiscales;

(ii) Au Bélarus, toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une entité distincte à des fins fiscales.

(d) Les expressions « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

(e) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;

(f) Le terme « national » signifie :

(i) Toute personne physique possédant la citoyenneté d'un État contractant;

(ii) Toute personne morale ou association et toute autre entité constituée conformément à la législation en vigueur dans un État contractant.

(g) l'expression « autorité compétente » signifie :

(i) Au Pakistan, le Comité central des recettes publiques ou son représentant autorisé; et

(ii) Au Bélarus, le Ministère des impôts et des droits ou son représentant autorisé.

(h) Le terme « Pakistan », lorsqu'il est employé dans un sens géographique, désigne le Pakistan tel que défini dans la Constitution de la République islamique du Pakistan et inclut toute zone extérieure aux eaux territoriales du Pakistan qui, en vertu de la législation pakistanaise et en conformité avec le droit international, est une zone sur laquelle le Pakistan exerce des droits souverains et sa juridiction exclusive relativement aux ressources naturelles du plancher océanique, du sous-sol et des eaux surjacentes;

(i) le terme « Bélarus » désigne la République de Bélarus et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, il désigne le territoire sur lequel la République de Bélarus, en vertu de la législation du Bélarus et en conformité avec le droit international, exerce des droits souverains et sa juridiction; et

(j) le terme « impôt » signifie l'impôt pakistanais ou l'impôt biélorusse, en fonction du contexte.

2. Pour l'application de la Convention par un État contractant, tout terme qui n'y est pas défini aura le sens que lui attribue le droit de cet État relativement aux impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un État contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu de constitution ou de tout autre critère de nature analogue. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour les revenus de sources situées dans cet État.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation sera réglée de la manière suivante :

(a) Cette personne sera considérée comme un résident de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle ne sera considérée que comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

(b) Si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États contractants, elle ne sera considérée que comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

(c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle ne sera considérée que comme un résident de l'État dont elle possède la nationalité;

(d) Si, de l'avis de chaque État, cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants trancheront la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle ne sera considérée que comme un résident de l'État où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Établissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires, par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

(a) Un siège de direction;

(b) Une succursale;

(c) Un bureau;

(d) Une usine;

(e) Un atelier;

(f) Un entrepôt;

(g) Un point de vente; et

(h) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction ou d'exploitation de ressources naturelles.

3. L'expression « établissement stable » comprend également tout site de construction, tout projet de construction, d'assemblage ou d'installation ou toute activité de contrôle afférente à ce site ou à ce projet, mais uniquement lorsque ce site, ce projet ou cette activité se poursuit pour une période de plus de six (6) mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas « d'établissement stable » si :

(a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise, sans aucune vente;

(b) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise ne sont entreposés qu'aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison, sans aucune vente;

(c) Une installation fixe d'affaires n'est utilisée qu'aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;

(d) Une installation fixe d'affaires n'est utilisée qu'aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

(e) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise ne sont entreposés qu'aux seules fins de transformation par une autre entreprise; et

(f) Une installation fixe d'affaires n'est utilisée qu'aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas (a) à (e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne—autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6—agit pour le compte d'une entreprise, dispose, et exerce habituellement, dans un État contractant, des pouvoirs lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise sera réputée avoir un établissement stable dans cet État relativement à toutes les activités que cette personne effectue pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles précisées au paragraphe 4 qui, si elles étaient exercées par le biais d'une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de cette installation fixe d'affaires un établissement stable en exécution des dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise ne sera pas considérée comme ayant un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou soit contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant, pourront être imposés dans cet autre État.

2. L'expression « biens immobiliers » aura la signification qui est la sienne dans le droit de l'État contractant dans lequel est sis le bien en question. L'expression comprend en tous cas les accessoires aux biens immobiliers, le cheptel et l'équipement utilisé dans des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles. La phrase précitée n'est applicable que lorsque le droit de l'État contractant prévoit ces dispositions respectives. Les navires et aéronefs ne seront pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliqueront aux revenus provenant de l'utilisation directe, de la location ou de l'utilisation sous toute autre forme de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliqueront également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité comme précité, les bénéfices de l'entreprise pourront être imposés dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé à cet établissement stable, dans chaque État contractant, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance par rapport à l'entreprise dont elle est un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs. Toutefois, aucune déduction ne sera admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (autrement qu'au titre de remboursement de dépenses effectuées) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux, sous la forme de redevances, d'honoraires ou d'autres paiements analogues au titre de licence d'exploitation de brevets ou d'autres droits, ou sous la forme de commissions pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, sous la forme d'intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable. De même, il ne sera pas tenu

compte, pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, des sommes (autres que pour le remboursement de dépenses effectuées) imputées par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux, sous la forme de redevances, honoraires ou autres paiements analogues au titre de licence d'exploitation de brevets ou d'autres droits, ou sous la forme de commissions pour des services précis rendus ou pour une activité de direction, ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, sous la forme d'intérêts sur des sommes prêtées au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêchera cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage. La méthode de répartition adoptée devra cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable seront calculés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne seront pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Navigation maritime et aérienne

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne pourront être imposés que dans cet État.

2. Aux fins du présent article, les bénéfices qu'une entreprise retire de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs comprendront les bénéfices provenant de la location coque nue de navires ou d'aéronefs utilisés en trafic international lorsque les bénéfices de cette location sont accessoires par rapport aux bénéfices dont il est question au paragraphe 1.

3. Les dispositions des paragraphes précédents s'appliqueront aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

(a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant; ou que

(b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant, et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui

différent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être à cause de ces conditions, pourront être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État—et impose en conséquence—des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État pourra procéder à l'ajustement fiscal qu'il estime approprié dans le respect des dispositions fiscales de cet autre État. Pour déterminer cet ajustement, il sera dûment tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si elles l'estiment nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consulteront.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant pourront être imposés dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes seront aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et en exécution de la législation de cet État contractant, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne pourra pas excéder :

(a) 10 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif des dividendes est une personne physique ou une société détenant au moins 25 % du capital de la société versant les dividendes; ou

(b) 15 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affectera pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou d'autres parts bénéficiaires (à l'exception des créances), ainsi que les revenus d'autres droits qui sont soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions en exécution de la législation de l'État contractant dont la société débitrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliqueront pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice du versement des dividendes se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, seront applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne pourra percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un

résident de cet autre État contractant ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situé dans cet autre État contractant, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent, en tout ou en partie, en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêt

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant pourront être imposés dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant dont ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne pourra excéder 10 % du montant brut des intérêts. Les autorités compétentes des États contractants trancheront d'un commun accord le mode d'application de cette limitation.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 :

(a) Les intérêts provenant d'un État contractant seront exemptés d'impôt dans cet État pour autant qu'ils proviennent et soient effectivement détenus par le Gouvernement de l'autre État contractant ou par la Banque d'État dans le cas du Pakistan et par la Banque nationale en ce qui concerne le Bélarus;

(b) Les intérêts provenant d'un État contractant seront exemptés d'impôt dans cet État pour autant qu'ils soient effectivement détenus par un résident de l'autre État contractant et proviennent d'un prêt ou d'un crédit augmenté, avalisé ou garanti par le Gouvernement du premier État cité.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres, les obligations ou les obligations non garanties. Les pénalisations pour paiement tardif ne seront pas considérées comme des intérêts aux fins du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliqueront pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, seront applicables.

6. Les intérêts seront considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a, dans un État contractant, un établissement stable ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ces derniers seront considérés comme provenant de l'État dans lequel l'établissement stable ou la base fixe est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou en raison de relations que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliqueront qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements restera imposable en exécution de la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant pourront être imposées dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances pourront aussi être imposées dans l'État contractant d'où elles proviennent et en exécution de la législation de cet État contractant, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne pourra excéder quinze (15) pour cent du montant brut des redevances.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées en contrepartie de l'usage ou de la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes enregistrées pour la radio ou la télévision, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé, ou pour l'usage, ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou de véhicules de transport, ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliqueront pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, seront applicables.

5. Les redevances seront considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe, pour lequel (laquelle) le droit, le bien, le contrat ou tout autre engagement donnant lieu au paiement des redevances s'y rattache effectivement et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

6. Lorsqu'en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou en raison de relations que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de l'usage, du droit ou de l'information pour lequel elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliqueront qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements restera

imposable en vertu de la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital (gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers)

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant pourront être imposés dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens, autres que des biens immobiliers, qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens, autres que des biens immobiliers, qui appartiennent à une base fixe dont dispose un résident d'un État contractant dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains que tire une entreprise d'un État contractant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne seront imposables que dans cet État contractant.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tout bien autre que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne pourront être imposés que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'une personne physique qui est un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités à caractère indépendant ne pourront être imposés que dans cet État, sauf s'il dispose de façon habituelle dans l'autre État contractant d'une base fixe affectée à l'exercice de ses activités indépendantes. S'il dispose de cette base fixe, seule la partie des revenus qui est imputable à ladite base fixe sera imposable dans cet autre État contractant. Aux fins de la présente Convention, si une personne physique qui est un résident d'un État contractant séjourne dans l'autre État contractant pendant une ou des périodes d'une durée totale égale ou supérieure à 183 jours au cours de toute période de douze mois débutant ou s'achevant lors de l'exercice fiscal considéré, elle sera réputée disposer de façon habituelle d'une base fixe dans cet autre État et les revenus découlant de ces activités réalisées dans cet autre État seront imposables à cette base fixe.

2. L'expression « profession libérale » comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant perçoit au titre d'un emploi salarié ne pourront être imposés dans cet État que si l'emploi est exercé dans l'au-

tre État contractant. Si l'emploi y est exercé de la sorte, les rémunérations reçues à ce titre pourront être imposées dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant perçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne pourront être imposés que dans le premier État contractant si :

(a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une ou des périodes d'une durée totale égale ou supérieure à 183 jours au cours de toute période de douze mois débutant ou s'achevant au cours de l'exercice fiscal considéré; et

(b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État; et

(c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe dont dispose l'employeur dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant pourront être imposés dans cet État.

Article 16. Tantièmes

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant perçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est un résident de l'autre État contractant pourront être imposés dans cet autre État.

2. Les rémunérations autres que les salaires et émoluments dont il est question à l'article 15 qu'un résident d'un État contractant perçoit en sa qualité de responsable occupant une fonction de direction générale d'une société qui est un résident de l'autre État contractant pourront être imposées dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en qualité d'artiste, et notamment les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, les musiciens ou les sportifs, pourront être imposés dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités personnelles exercées par un artiste ou un sportif en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même, mais à toute autre personne, ces revenus pourront être imposés, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les revenus que tire un résident d'un État contractant d'activités exercées dans l'autre État contractant, comme précisé aux paragraphes 1 et 2 du présent article, seront exonérés d'impôt dans cet autre État si la visite dans cet autre État se déroule dans le cadre d'une convention ou d'un accord culturel conclu entre les Gouvernement des États contractants.

Article 18. Pensions et rentes

1. Sous réserve des dispositions de l'article 19, paragraphe 2, les pensions, les autres rémunérations similaires et les rentes provenant d'un État contractant et versées à un résident de l'autre État contractant pourront être imposées dans le premier État cité.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et les autres paiements similaires effectués dans le cadre de la législation régissant les prestations de sécurité sociale d'un État contractant ne pourront être imposés que dans cet État.

3. Le terme "rentes" employé dans le présent article désigne une somme prédéterminée, payable périodiquement à échéances fixes, la vie durant ou pendant un laps de temps déterminé ou déterminable, en vertu d'un engagement d'effectuer les paiements en échange d'une pleine et adéquate contrevaletur en argent ou en son équivalent.

Article 19. Fonctions publiques

1. (a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autre qu'une pension, qu'une personne physique d'un État contractant perçoit de cet État au titre de services rendus à cet État ne pourront être imposés que dans cet État.

(b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne pourront être imposés dans l'autre État contractant que si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui :

(i) Possède la nationalité de cet État; ou

(ii) N'est pas devenu un résident de cet État à la seule fin de rendre les services.

2. (a) Toute pension payée par un État contractant, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'il a constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet État ne pourra être imposée que dans cet État.

(b) Toutefois, ces pensions ne pourront être imposées dans l'autre État contractant que si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16, 17 et 18 s'appliqueront aux salaires, traitements et autres rémunérations similaires et aux pensions au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant.

Article 20. Étudiants, apprentis et stagiaires

1. L'étudiant, l'apprenti ou le stagiaire qui est présent dans un État contractant à la seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation et qui est, ou était immédiatement avant de se rendre dans cet État, un résident de l'autre État sera exonéré de taxe dans le premier État cité sur les paiements perçus de sources extérieures à cet État et qui servent à couvrir ses frais de subsistance, d'études ou de formation.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention, ne pourront être imposés que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliqueront pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphe 2, lorsque le bénéficiaire de ces revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, seront applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention et qui sont tirés dans l'autre État contractant, ne pourront être imposés que dans cet État.

4. Nonobstant tout élément précisé dans les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3, les honoraires afférents aux services techniques provenant d'un État contractant et versés au résident de l'autre État contractant pourront être imposés dans le premier État cité. Toutefois, l'impôt ainsi établi ne pourra pas excéder quinze (15) pour cent du montant brut de ces services techniques.

5. Les honoraires afférents aux services techniques seront considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des honoraires afférents aux services techniques, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe, pour lequel (laquelle) le droit, le bien ou le contrat donnant lieu au paiement des honoraires afférents aux services techniques s'y rattache effectivement et qui supporte la charge de ces honoraires afférents aux services techniques, ces derniers seront considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

6. L'expression « honoraires afférents aux services techniques », telle qu'employée aux paragraphes 4 et 5, signifie toute rémunération (y compris toute rémunération forfaitaire) versée en contrepartie de la fourniture ou de la prestation de tout service managérial, technique ou de consultance par un résident d'un État contractant dans l'autre État contractant, à l'exclusion toutefois d'une contrepartie afférente aux activités dont question au paragraphe 3 de l'article 5, à l'article 14 ou à l'article 15.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou en raison de relations que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des honoraires afférents aux services techniques, compte tenu de l'usage, du droit ou de l'information pour lequel ils sont payés, excède le montant dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliqueront qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements restera imposable en exécution de la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 22. Élimination de la double imposition

La double imposition sera éliminée comme suit :

(a) Au Pakistan, lorsqu'un résident du Pakistan tire des revenus (ou des bénéfices) qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, peuvent être imposés au Bélarus, le Pakistan admettra en tant que dégrèvement à l'impôt sur les revenus (ou les

bénéfices) de ce résident un montant égal à l'impôt biélorusse payé. Ce dégrèvement accordé n'excèdera toutefois pas la quote-part de l'impôt sur les revenus (ou les bénéfices) tel que calculé avant l'octroi de ce dégrèvement revenant aux revenus (ou aux bénéfices) susceptibles d'être imposés au Bélarus;

(b) Au Bélarus, lorsqu'un résident du Bélarus tire des revenus (ou des bénéfices) qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, peuvent être imposés au Pakistan, le Bélarus admettra en tant que dégrèvement à l'impôt sur les revenus (ou les bénéfices) de ce résident un montant égal à l'impôt sur les revenus payé au Pakistan.

Ce dégrèvement accordé n'excèdera toutefois en aucun cas la quote-part de l'impôt sur les revenus tel que calculé avant l'octroi de ce dégrèvement, qui est attribuable, selon le cas, aux revenus (ou aux bénéfices) susceptibles d'être imposés au Pakistan.

Article 23. Non-discrimination

1. Les nationaux d'un État contractant ne seront soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre État contractant qui se trouvent ou pourraient se trouver dans les mêmes circonstances, notamment en termes de résidence. Cette disposition s'appliquera également, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents de l'un ou des deux États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable dont dispose une entreprise d'un État contractant dans l'autre État contractant ne sera pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État contractant qui y exercent la même activité. La présente disposition ne pourra pas être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de l'état civil ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est totalement ou partiellement, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne seront soumises dans le premier État contractant à aucune imposition ni à toute obligation y afférente, qui soit autre ou plus lourde que l'imposition et les obligations y afférentes auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État cité.

4. À moins que les dispositions de l'article 9, paragraphe 1, de l'article 11, paragraphe 7, de l'article 12, paragraphe 6 ou de l'article 21, paragraphe 7, ne soient applicables, les intérêts, redevances, honoraires pour services techniques et autres dépenses payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant seront déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été versés à un résident du premier État cité.

Article 24. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront dans son chef une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, il pourra, indépendamment des re-

cours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont il est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 23, à celle de l'État contractant dont il est un national. Le cas devra être soumis dans les trois (3) ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforcera, si la requête lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par le biais d'un règlement amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme aux dispositions de la Convention. Tout accord obtenu sera mis en œuvre nonobstant toute limite dans le temps dans le droit domestique des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforceront, par le biais d'un règlement amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels pourraient donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles pourront également se concerter en vue d'éliminer toute double imposition survenant dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants pourront communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents. Les autorités compétentes élaboreront, par le biais de consultations, des procédures, conditions, méthodes et techniques bilatérales appropriées pour la mise en œuvre de la procédure amiable prévue dans le présent article.

Article 25. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangeront les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des États contractants relativement aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange d'information n'est pas limité par l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant seront traités de façon confidentielle, de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne seront communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utiliseront ces renseignements qu'à ces seules fins. Elles pourront en faire état lors d'audiences publiques de tribunaux ou dans des décisions judiciaires.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne pourront en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

(a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

(b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

(c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, opérationnel, industriel, professionnel ou un procédé ou des renseignements commerciaux dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 26. Membres des missions diplomatiques et des postes consulaires

Aucune disposition de la présente Convention ne portera atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire en vertu soit des règles générales du droit international, soit de dispositions d'accords particuliers.

Article 27. Entrée en vigueur

1. Chacune des Parties contractantes notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures requises par législation interne pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. La Convention entrera en vigueur à la date de la réception de la dernière de ces notifications.

2. Les dispositions de la Convention s'appliqueront :

(a) Au Pakistan :

- (i) Aux impôts retenus à la source dus sur les montants payés ou crédités au plus tôt le 1er juillet qui suit la date d'entrée en vigueur de la présente Convention; et
- (ii) Aux autres impôts dus sur les montants dus lors de tout exercice d'imposition prenant cours au plus tôt le 1er juillet qui suit la date d'entrée en vigueur de la présente Convention.

(b) Au Bélarus :

- (i) Aux impôts retenus à la source sur les revenus recueillis au plus tôt à compter du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention; et
- (ii) Aux autres impôts établis sur des revenus de toute période imposable prenant cours au plus tôt à compter du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 28. Cessation

1. La présente Convention restera indéfiniment en vigueur, mais chacun des États contractants pourra la dénoncer par les voies diplomatiques, en adressant un préavis écrit à l'autre État contractant au plus tard le 30 juin de toute année civile suivant la cinquième année à compter de l'entrée en vigueur de la Convention.

2. Dans pareil cas, la Convention cessera de s'appliquer :

(a) Au Pakistan :

- (i) Aux impôts retenus à la source dus sur les montants payés ou crédités au terme de l'année civile au cours de laquelle cette notification a été adressée; et

- (ii) Aux autres impôts dus lors de tout exercice d'imposition prenant cours au terme de l'année civile au cours de laquelle cette notification a été adressée.
- (b) Au Bélarus :
 - (i) Aux impôts retenus à la source sur les revenus recueillis à compter du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'envoi du préavis;
 - (ii) Aux autres impôts établis sur des revenus de toute période imposable prenant cours au plus tôt à compter du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'envoi du préavis.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Minsk en deux exemplaires le 23 juillet 2004, dans les langues biélorusse et anglaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République du Bélarus :

ANNA K. DEIKA

Pour le Gouvernement de la République islamique du Pakistan :

S. IFTIKHAR MURSHED

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu le 23 juillet 2004, le Gouvernement de la République du Bélarus et le Gouvernement de la République islamique du Pakistan sont convenus des dispositions suivantes qui feront partie intégrante de la présente Convention.

1. S'agissant de l'article 4, il est entendu que lors de la détermination du « siège de direction effective », tel qu'utilisé au paragraphe 3 de l'article 4, les circonstances susceptibles notamment d'être prises en compte seront l'endroit où une société est effectivement gérée et contrôlée, le lieu de la prise des décisions au niveau le plus élevé à propos des politiques importantes et essentielles pour la gestion d'une société, l'endroit jouant un rôle majeur dans la gestion d'une société d'un point de vue économique et fonctionnel et le lieu de la tenue des livres comptables pertinents.

2. Aux fins de la présente Convention, il est entendu que l'expression « base fixe » signifie un lieu fixe, tel qu'un bureau, un local ou tout autre lieu dont elle dispose de façon habituelle, par le biais duquel l'activité d'une personne physique exerçant une profession indépendante est totalement ou partiellement réalisée.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Minsk en deux exemplaires le 23 juillet 2004, dans les langues biélorusse et anglaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République du Bélarus :

ANNA K. DEIKA

Pour le Gouvernement de la République islamique du Pakistan :

S. IFTIKHAR MURSHED